

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2010. szeptember 13.*

A T-292/08. sz. ügyben,

az **Industria de Diseño Textil (Inditex), SA** (székhelye: Arteixo [Spanyolország], képviselik: E. Armijo Chávarri és A. Castán Pérez-Gómez ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: O. Mondéjar Ortuño, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio (lakóhelye: Logroño [Spanyolország]),

az OHIM második fellebbezési tanácsának az R 484/2007-2. sz. ügyben Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio és az Industria de Diseño Textil (Inditex), SA közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2008. április 24-én hozott határozatával szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: A. W. H. Meij elnök, V. Vadapalas (előadó) és L. Truchot bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. július 23-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. november 7-én benyújtott válaszbeadványra,

a 2010. február 12-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- ¹ 2002. augusztus 5-én a felperes, az Industria de Diseño Textil (Inditex), SA a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1 o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet HL L 78., 1. o.) alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- ² A lajstromoztatni kívánt védjegy az OFTEN szómegjelölés volt.
- ³ A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 14. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, a következő leírással:

„Nemesfémek és ötvözeteik, valamint az ilyen anyagokból készült, vagy ezekkel bevont termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; ékszerek, drágakövek; órák és más időmérő eszközök; díszítők; nyakkendőitűk; tűtokok [nemesfémből]; szalvétagyűrűk [nemesfémből]; művészeti tárgyak nemesfémből; kulcskarikák és a hozzájuk tartozó díszek; medálok; pénzérmék; ötvösmunkák (kivéve a késeket, villákat és kanalakokat); jelvények nemesfémből; cipődíszek és kalapdíszek nemesfémből; hamutartók dohányosoknak nemesfémből; mandzsettagombok.”

- 4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértéktő* 2004. augusztus 2-i, 31/2004. számában hirdették meg.
- 5 2004. október 26-án Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban szereplő áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben.
- 6 A felszólalás a következő három spanyol védjegyen alapult:
 - az 1988. szeptember 5-én a 14. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott (1182270. sz.) OLTEN szóvédjegy;

- az 1990. március 5-én a 14. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott (1293560. sz.) ábrás védjegy, amely a következőképpen néz ki:

- a 2002. november 20-án a 14. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott (2460666. sz.) ábrás védjegy, amely a következőképpen néz ki:

OLTENWATCH

- 7 A felszólalás alátámasztásául R. F. Marín Díaz de Cerio a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) foglalt okra hivatkozott.

- 8 A 2005. szeptember 2-i levelével a felperes kérte, hogy R. F. Marín Díaz de Cerio a 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikke (2) és (3) bekezdése) megfelelően bizonyítsa a korábbi védjegyek tényleges használatát.
- 9 2007. február 2-án a felszólalási osztály részben helyt adott a felszólalásnak a 14. osztályba tartozó, következő áruk tekintetében: „[Nemesfémekből és ötvözetekből készült] vagy ezekkel bevont termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; ékszerek; órák és más időmérő eszközök; díszítők; nyakkendőitűk; kulcskarikák és a hozzájuk tartozó díszek; medálok; jelvények nemesfémiből; cipődíszek és kalapdíszek nemesfémiből; mandzsettagombok.” Nevezetesen úgy ítélte meg, hogy a 14. osztályba tartozó „órák” tekintetében bizonyították az OLTEN korábbi védjegy tényleges használatát, és hogy a szóban forgó áruk tekintetében fennáll a bejelentett védjegy és a fent említett korábbi védjegy közötti összetévesztés veszélye.
- 10 2007. március 28-án a felperes fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelt 58–64. cikke) alapján a felszólalási osztály határozata ellen. Ebben a fellebbezésben vitatta a felszólalási osztálynak a szóban forgó védjegyek hasonlóságára és az összetévesztés veszélyének fennálltára vonatkozó értékelését.
- 11 Az OHIM második fellebbezési tanácsa 2008. április 24-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést. Különösen úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó áruk hasonlóságára, valamint a bejelentett védjegy és az OLTEN korábbi védjegy közötti nagy fokú vizuális és hangzásbeli hasonlóságra tekintettel fennállhat e védjegyek érintett spanyol vásárlóközönség általi összetévesztésének veszélye.

Eljárás és a felek kérelmei

- 12 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot azon áruk egésze vagy egy része tekintetében, amelyek lajstromozását megtagadták.
- 13 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.
- 14 Miután Tchipev bíró bíró nem vehetett részt az eljárásban a szóbeli szakasz lezárása után, a Törvényszék eljárási szabályzata 32. cikkének 3. §-a alapján Truchot bírót jelölték ki a tanácsban részt vevő bírák számának helyreállítása érdekében.
- 15 2010. július 5-i végzésével a Törvényszék (hatodik tanács) új összetételében újból megnyitotta a szóbeli szakaszt, és tájékoztatta a feleket, hogy 2010. szeptember 6-án egy újabb tárgyaláson meghallgatják őket.
- 16 A felperes a 2010. július 9-i, illetve az OHIM a július 15-i levelével tájékoztatta a Törvényszéket, hogy lemondanak az újabb meghallgatásról. Az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban résztvevő másik fél nem válaszolt a Törvényszék felhívására.

- 17 Következésképpen a hatodik tanács elnöke a szóbeli szakasz befejezéséről határozott.

Indokolás

- 18 Keresetének alátámasztására a felperes három, elsődlegesen a 40/94 rendelet 61. és 62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 63. és 64. cikke) megsértésére, másodlagosan a fenti rendelet 43. cikke (2) bekezdésének megsértésére és harmadlagosan e rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

Az első, a 40/94 rendelet 61. és 62. cikkének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 19 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 40/94 rendelet 61. és 62. cikkét, mivel nem vizsgálta meg egyrészt a korábbi OLTEN védjegy tényleges használata bizonyításának, másfelől a szóban forgó áruk hasonlóságának a kérdését. Miután ez a két kérdés vitatott volt a felszólalási osztály előtt, a felperes egyfelől azt állította, hogy az OLTEN korábbi védjegy használatát nem bizonyították, másfelől a szóban forgó áruk – az órák kivételével – különbözők.

- 20 A felperes szerint az OHIM különböző fórumai között fennálló funkcionális folyamatosság elve értelmében a fellebbezési tanács köteles volt megvizsgálni ezeket a kérdéseket, habár azokra nem hivatkoztak előtte. A megtámadott határozat 26. pontjában kifejtett indokok elégtelenek e tekintetben.
- 21 Az OHIM vitatja a felperes érveit.

A Törvényszék álláspontja

- 22 A 40/94 rendelet 61. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése) értelmében, ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbezési tanács megvizsgálja, hogy a fellebbezés alapos-e.
- 23 Ugyanezen rendelet 62. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 64. cikkének (1) bekezdése) értelmében a fellebbezési tanács a fellebbezés érdemi vizsgálatát követően határoz a fellebbezésről, és a fellebbezési tanács vagy eljár annak a szervezeti egységnek a hatáskörében, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, vagy visszautalja az ügyet ehhez a szervezeti egységhez új eljárásra.
- 24 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy habár a felperes kerestében a 40/94 rendelet 62. cikkének (2) bekezdésére hivatkozik, az érveléséből, valamint a tárgyaláson tett pontosításból kiderül, hogy valójában a fenti cikk (1) bekezdésére hivatkozik.

- 25 E rendelkezésből az következik, hogy a fellebbezési tanácsnak az előtte benyújtott fellebbezés vonatkozásában el kell végeznie a felszólalás alapos, új és teljes vizsgálatát, úgy a jogi, mint a tényállási elemek vonatkozásában (a Bíróság C-29/05. P. sz., OHIM kontra Kaul ügyben 2007. március 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-2213. o.] 57. pontja).
- 26 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése) értelmében a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban – mint amilyen a jelen eljárás is – az OHIM által hivatalból folytatott vizsgálat a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez van kötve.
- 27 A felszólalási eljárásban a lajstromozás viszonylagos kizáró oka vagy bármely – a felek kérelmeinek alátámasztására felhívott – más rendelkezés alkalmazási szempontjai természetesen részét képezik az OHIM által vizsgált jogi hivatkozásoknak. Az OHIM jogosult eldönteni valamely jogkérdést akkor is, ha azt a felek nem vetették fel, amennyiben e kérdés megválaszolása szükséges a 40/94 rendelet helyes alkalmazásához, figyelemmel a felek által előterjesztett tényállásra, bizonyítékokra és érvekre, valamint a kérelmük szerinti igényekre. A fellebbezési tanács elé vitt jogi elemekhez tartozik tehát az a jogkérdés, amelynek eldöntése szükséges a felek által előterjesztett tényállások és bizonyítékok értékeléséhez, valamint a kérelmük szerinti igényeik megítéléséhez vagy elvetéséhez, akkor is, ha a felek az illető jogkérdésről nem nyilatkoztak, illetőleg az OHIM elmulasztotta a döntést a kérdéses szempontról (a Törvényszék T-57/03. sz., SPAG kontra OHIM – Dann és Backer [HOOLIGAN] ügyben 2005. február 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., II-287. o.] 21. pontja és a T-167/05. sz., Grether kontra OHIM – Crisgo [Thailand] [FENNEL] ügyben 2007. június 13-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 104. pontja).
- 28 A jelen esetben a felperes lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg teljes körűen a felszólalást, mivel nem értékelte egyrészt az OLTEN korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítását, másrészt a szóban forgó áruk közötti hasonlóságot. Megjegyzi, hogy ezt a két kérdést nem vetette fel a fellebbezési tanács

előtti fellebbezésben, viszont úgy ítéli meg, hogy mivel a felszólalási osztály előtti jogvita részét képezték, ezért a fellebbezési tanács előtti jogvita részét is képezik.

- 29 Meg kell határozni, hogy a szóban forgó kérdések valóban a fellebbezési tanács előtt kezdeményezett jogvita körébe tartoznak-e.
- 30 Elsőként, az OLTEN korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítását illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetévesztés veszélye fennálltán alapuló felszólalás esetén az OHIM-nak nem feltétlenül a tényleges használat kérdésében kell döntenie.
- 31 Ez ugyanis egy olyan előzetes kérdés, amelyet, ha a védjegybejelentő egyszer felvet, még azelőtt kell tisztázni, hogy magát a felszólalást megvizsgálják (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-112/03. sz., L'Oréal kontra OHIM – Revlon [FLEXI AIR] ügyben 2005. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-949. o.] 26. pontját).
- 32 A védjegybejelentőnek a tényleges használat bizonyítéka iránti kérelme kiegészíti a felszólalási eljárást ezen előzetes kérdéssel, és e tekintetben megváltoztatja annak tartalmát, mivel egy újabb és speciális kérelemnek minősül, amely más ténybeli és jogi megfontolásokhoz kapcsolódik, mint amelyek alapján a közösségi védjegybejelentés ellen irányuló felszólalást benyújtották (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-425/03. sz., AMS kontra OHIM – American Medical Systems [AMS Advanced Medical Services] ügyben 2007. október 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-4265. o.] 112. pontját).
- 33 Ebből következik, hogy a tényleges használat kérdése speciális és előzetes jellegű, mivel annak meghatározását eredményezi, hogy a felszólalási eljárás vizsgálata céljából a korábbi védjegy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromo-

zottnak tekinthető-e, a fenti kérdés tehát nem tartozik az e védjegy összetévesztése veszélyének fennálltára alapított, tulajdonképpeni felszólalás vizsgálatába.

- 34 A jelen esetben nem vitatott, hogy egyrészt a tényleges használat kérdését a felperes felvetette a felszólalási osztály előtt, és az megvizsgálta e kérdést a felszólalás megalapozottságának értékelése előtt, másrészt e kérdést nem terjesztették a fellebbezési tanács elé, mivel a felperes arra szorítkozott, hogy a felszólalási osztálynak az összetévesztés veszélye fennálltára vonatkozó értékelését vitatta.
- 35 Ezért a felperes állításával ellentétben a tényleges használat kérdése nem minősül olyan jogkérdésnek, amelyet a fellebbezési tanácsnak mindenképpen meg kellett volna vizsgálnia az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntése érdekében.
- 36 Ezt a következtetést nem gyengítik a felperes által hivatkozott, az OHIM fórumai közötti funkcionális folyamatosságra vonatkozó megfontolások.
- 37 E folyamatosság alapján kétségtelen, hogy a fellebbezési tanács által az előtte megtámadott határozat tekintetében lefolytatandó vizsgálat terjedelme elvileg nem a fellebbezést előterjesztő fél által hivatkozott jogalapoktól függ. Még abban az esetben is, ha az OHIM fellebbezési tanácsa előtt fellebbező fél nem hivatkozott külön jogalapra, a fellebbezési tanács a rendelkezésre álló valamennyi releváns jogi és ténybeli elem alapján köteles megvizsgálni a keresetet (a Törvényszék T-308/01. sz., Henkel kontra OHIM – LHS [UK] [KLEENCARE] ügyben 2003. szeptember 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-3253. o.] 29. pontja és a fent hivatkozott „HOOLIGAN”-ügyben hozott ítéletének 18. pontja).

- 38 Így a fellebbezési tanácsnak az előtte megtámadott határozatban szereplő valamennyi elemre, valamint a fél vagy felek által az OHIM első fokon döntő fóruma előtti eljárásban, mind pedig – azon bizonyítékokra is figyelemmel, amelyeket nem terjesztettek elő megfelelő időben – a fellebbezési eljárásban előterjesztett elemekre kell alapítania a határozatát (lásd a Törvényszék T-323/03. sz., Baronia de Turis kontra OHIM – Baron Philippe de Rothschild [LA BARONNIE] ügyben 2006. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2085. o.] 58. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 39 A fentiekől függetlenül a jelen esetben a tényleges használat bizonyítékának elégtelenségére alapított jogalapra nem csak hogy nem hivatkoztak külön a fellebbezési tanács előtt, hanem az a kereset megvizsgálása szempontjából sem minősül releváns elemnek, amely kereset az összetévesztés veszélye fennálltára alapított tulajdonképeni felszólalás felülvizsgálatára korlátozódott.
- 40 Következésképpen, mivel a tényleges használat kérdése nem volt a fellebbezési tanács előtti jogvita tárgya, a felperes nem kifogásolhatja, hogy a fellebbezési tanács azt nem vizsgálta meg.
- 41 Másodsorban, az áruk hasonlóságának kérdését illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetévesztés veszélye fennálltára alapított felszólalás esetén az OHIM-nak a szóban forgó védjegyek által érintett áruk és szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága, illetve ezen védjegyek közötti azonosság vagy hasonlóság kérdésében kell döntenie.
- 42 Az a tény, hogy a felperes a fellebbezési tanács előtt nem vitatta kifejezetten egyik vagy másik kérdést, nem akadályozza az OHIM-ot e kérdés megvizsgálásában (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-172/05. sz., Armacell kontra OHIM – nmc [ARMAFOAM] ügyben 2006. október 10-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-4061. o.] 41. és 42. pontját, valamint a fent hivatkozott AMS Advanced Medical Services ügyben hozott ítélet 28. és 29. pontját).

- 43 E megfontolásokat megerősíti az összetéveszthetőség átfogó értékelése során figyelembe vett tényezők, különösen a védjegyek, valamint a megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőség elve (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-16/06. P. sz., Éditions Albert René kontra OHIM ügyben 2008. december 18-án hozott ítéletének [EBHT 2008., I-10053. o.] 47. pontját).
- 44 Ezért a jelen esetben a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetévesztés veszélye fennálltára alapított felszólalást követő fellebbezés tárgyában döntést hozó fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát képezi a szóban forgó áruk hasonlóságára vonatkozó kérdés, habár ezt a kérdést nem vetették fel előtte kifejezetten.
- 45 A felperes állításával ellentétben továbbá a megtámadott határozatból kiderül, hogy a fellebbezési tanács valójában megvizsgálta ezt a kérdést.
- 46 A megtámadott határozat 26. pontjában ugyanis kijelentette, hogy „a 14. osztályba tartozó áruk – amelyek tekintetében a [felszólalási osztály határozata] megtagadta a bejelentett védjegy lajstromozását – és az órák – amelyek tekintetében a korábbi védjegyhasználatot bizonyították – közötti hasonlóságot a [felszólalási osztály] megállapította, és azt kellőképpen indokolta.”
- 47 Ebből a pontból következik, hogy a fellebbezési tanács teljes körűen megerősítette és átvette a felszólalási osztálynak az áruk hasonlóságára vonatkozó azon megállapításait, amelyeket egyébként a felperes sem vitatott a fenti tanács előtti fellebbezésében.
- 48 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács jogszerűen átvetheti a felszólalási osztály által hozott határozat indokolását, amely ezáltal szerves

részét képezi határozata indokolásának (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-304/06. sz., Reber kontra OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli [Mozart] ügyben 2008. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-1927. o.] 50. pontját és a T-248/05. sz., HUP Uslugi Polska kontra OHIM – Manpower [I.T.@MANPOWER] ügyben 2008. szeptember 24-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 49. pontját).

49 Így amennyiben – mint a jelen esetben is – a fellebbezési tanács teljes egészében helybenhagyja az OHIM alsóbb fórumának a határozatát, e határozat, valamint annak indokolása részét képezi azon kontextusnak, amelyben a fellebbezési határozatát elfogadta, amelyet ismertettek a felekkel, és amely lehetővé teszi a Törvényszék számára, hogy a fellebbezési tanács értékelésével kapcsolatban gyakorolja a jogszerűség teljes körű vizsgálatát (lásd a fent hivatkozott Mozart-ügyben hozott ítélet 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

50 Ezért nem tekinthető úgy, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg az áruk hasonlóságának kérdését vagy nem indokolta határozatát e kérdéssel kapcsolatban.

51 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a fellebbezési tanács nem végezte el a fellebbezés teljes körű vizsgálatát vagy nem indokolta kellőképpen a határozatát.

52 Következésképpen az első jogalap nem megalapozott.

A második, a 40/94 rendelet 43. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 53 A felperes azt állítja, hogy az OLTEN korábbi védjegy használatát nem bizonyították kellőképpen. A használat fellebbezési tanács előtti, R. F. Marín Díaz de Cerio általi bizonyítása ugyanis nem a korábbi OLTEN védjegyre irányult, hanem inkább az ábrás védjegyeire vonatkozott. Ezért a tényleges használatot csupán ez utóbbiak tekintetében állapították meg. A fellebbezési tanács így tévesen erősítette meg a felszólalási osztálynak az OLTEN korábbi védjegy tényleges használatára vonatkozó következtéseit.
- 54 Az OHIM vitatja a felperes érveit.

A Törvényszék álláspontja

- 55 Emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács által hozott valamely határozat jogszerűségének a Törvényszék általi vizsgálatát azon jogi kérdések tekintetében kell elvégezni, amelyeket a fellebbezési tanács elé terjesztettek (lásd a Törvényszék T-373/03. sz., Solo Italia kontra OHIM – Nuova Sala [PARMITALIA] ügyben 2005. május 31-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1881. o.] 24. és 25. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 56 Az eljárási szabályzat 135. cikkének 4. §-ából következik továbbá, hogy valamelyik fél nem változtathatja meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát.
- 57 A jelen esetben a felperes azt állítja, hogy az OLTEN korábbi védjegy tényleges használatát nem bizonyították az órák tekintetében.
- 58 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy – amint a fenti 30–40. pontból kiderül – a korábbi védjegy tényleges használatának kérdése nem képezte a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát.
- 59 Következésképpen a jelen jogalap megváltoztatja a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát, és ezért elfogadhatatlan.

A harmadik, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 60 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen értékelte a szóban forgó áruk és megjelölések hasonlóságát, valamint az összetévesztés veszélyének fennálltát.

- 61 A szóban forgó árukat illetően a felperes elismeri, hogy az OLTEN korábbi védjegy által érintett „órák” hasonlók vagy azonosak a védjegybejelentésben foglalt „időmérő eszközökkel” és „órákkal”. Elismeri, hogy a védjegybejelentésben foglalt „ékszerek” magukban foglalhatják az órákat is, az ezen áruk közötti hasonlóság azonban csak átlagos vagy alacsony mértékű. Ezzel szemben vitatja egyrészt a védjegybejelentésben foglalt „[nemesfémekből és ötvözetekből készült] vagy ezekkel bevont termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba”, valamint a „díszítők; [a] nyakkendőtűk; [a] kulcskarikák és a hozzájuk tartozó díszek; [a] medálok; [a] nemesfémből készült] jelvények; [a nemesféméből készült] cipődíszek és kalapdíszek, [valamint a] mandzsettagombok”, másfelől az OLTEN korábbi védjegy által érintett „órák” közötti hasonlóságot.
- 62 Ezeknek az áruknak eltérő a jellegük, az eredetük, a használatuk és a felhasználási módjuk, valamint nem versengők vagy egymást kiegészítők. Az esztétikai funkciójuk nem elegendő ahhoz, hogy hasonlók legyenek az órákhoz. Más tárgyak, mint a ruhák vagy a szemüvegek is betölthetnek ilyen funkciót, és szintén árusíthatók ékszer- és óraüzletekben egyébként anélkül, hogy hasonlók lennének az órákhoz. Az a tény, hogy az órák készíthetők nemesféméből, sem jelenti azt, hogy más, ilyen anyagokból készült és 14. osztályba tartozó áruk, mint például a díszek emiatt hasonlók lennének az órákhoz.
- 63 A szóban forgó megjelöléseket, az OFTEN-t és az OLTEN-t illetően vizuális szempontból különös jelentősége van az egyes megjelölések második betűjéből adódó eltérésnek. A Törvényszék ítélkezési gyakorlatából és az OHIM fellebbezési tanácsainak korábbi határozataiból kiderül, hogy rövid megjelölések esetén az egyetlen mássalhangzóból álló különbség csökkentheti a hasonlóság hatását.

- 64 Fonetikai szempontból az „f” és az „l” betű eltérő, ez a tényező különösen fontos amiatt, hogy a hangsúly mindkét megjelölés esetében az első szótagra, nevezetesen az „of”-ra és az „ol”-ra esik.
- 65 Fogalmi szempontból tekintve a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a szóban forgó megjelölések semmilyen jelentéssel sem bírnak a spanyol fogyasztó számára. A bejelentett védjegyet illetően a spanyol vásárlóközönség általában rendelkezik bizonyos angol nyelvismerettel, és azonnali kapcsolatot képes felállítani az angol „often” (gyakran) határozószóval. Ezt a kérdést megerősítették a felperes által az OHIM előtt hivatkozott spanyol bíróságok ítéletei. Az OLTEN korábbi védjegyet illetően nem zárható ki, hogy az érintett vásárlóközönség egy része, nevezetesen a hozzáértőbb fogyasztók Olten svájci várossal társítják a védjegyet, amely nagy hagyománnyal rendelkezik az óraiparban. A fogalmi elem tehát kaphat bizonyos szerepet a különbségtétel terén.
- 66 A szóban forgó megjelölések közötti ezen vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségek alacsony vagy átlagosan alacsony mértékű hasonlóságot eredményeznek a megjelölések között.
- 67 Az összetéveszthetőség átfogó értékelését illetően elsőként a felperes azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács nem árnyalta értékelését a szóban forgó áruk közötti hasonlóság nagyobb vagy kisebb mértéke alapján. Másodsorban a fellebbezési tanács elmulasztotta figyelembe venni az érintett vásárlóközönség figyelmének magas szintjét. Harmadsorban a fellebbezési tanács elmulasztotta figyelembe venni azt a tényt, hogy a szóban forgó árukat szaküzletekben árúsítják, szakosított személyzet segítségével és támogatásával, amely kevésbé teszi valószínűvé az összetéveszthetőséget.

- 68 A fellebbezési tanácsnak figyelembe kellett volna vennie ezt a három megfontolást, amelyek nagyrészt semlegesítenék a szóban forgó megjelölések közötti alacsony vagy átlagosan alacsony mértékű vizuális és hangzásbeli hasonlóságot, valamint „mérsékelnie és árnyalnia” kellett volna az összetéveszthetőségre vonatkozó következtetéseit.
- 69 Az OHIM vitatja a felperes érveit.

A Törvényszék álláspontja

- 70 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács az OLTEN korábbi védjegy alapján anélkül hozta meg a határozatát, hogy szükséges lett volna az összetéveszthetőséget más korábbi védjegyek szempontjából értékelni.
- 71 A jelen kereset keretében a fellebbezési tanács által a bejelentett védjegy és a fent említett korábbi védjegy közötti összetévesztés veszélyének fennállta tekintetében végzett értékelés jogszerűségét kell igazolni.
- 72 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséghez vezet az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (a Törvényszék T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BE-

VERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30–33. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 73 Mivel a jelen esetben az OLTEN korábbi védjegy egy spanyol védjegy, és a szóban forgó védjegy által érintett árukat a nagyközönségnek szánják, az érintett vásárlóközönség a spanyol átlagfogyasztókból áll.
- 74 Az órákat és az ékszereket illetően, amelyeket nem rendszeresen és általában eladó közvetítésével vásárolnak, az átlagfogyasztó figyelmének mértékét – amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 25. pontjában helyesen megállapította – a figyelem átlagos mértékénél nagyobbnak kell tekinteni (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-147/03. sz., Devinlec kontra OHIM – TIME ART [QUANTUM] ügyben 2006. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-11. o.] 63. pontját).
- 75 A szóban forgó megjelölések összehasonlítását illetően a felperes lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács nem vett figyelembe bizonyos vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségeket.
- 76 A vizuális összehasonlítást illetően emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó megjelölések, az OFTEN és az OLTEN, egyforma hosszú szóbeli megjelölések. Az öt betűjükből négy azonos, ugyanabban a sorrendben állnak e betűk, és egyébként az első betűjük is azonos.
- 77 A hangzásbeli hasonlóságot illetően a két megjelölés azonos magánhangzóval, „o”-val kezdődik, és azonos második, „ten” szótagot tartalmaz, amely a kiejtésüket hasonlóvá teszi annak ellenére, hogy a megjelölések első, hangsúlyozott szótagja eltérő mássalhangzóra, nevezetesen „f”-re és „l”-re végződik.

- 78 Ezen tényezőkre figyelemmel a fellebbezési tanács helyesen állapíthatta meg, hogy a szóban forgó megjelölések mind vizuális, mind pedig hangzásbeli szempontból jelentős mértékű hasonlóságot mutatnak.
- 79 Kétségtelen, amint a felperes megjegyzi, hogy a Törvényszék kimondta, hogy az egyetlen mássalhangzóból álló különbség megakadályozhatja két viszonylag rövid szóbeli megjelölés közötti vizuális hasonlóság magas fokának megállapítását (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-185/02. sz., Ruiz-Picasso és társai kontra OHIM – DaimlerChrysler [PICARO] ügyben 2004. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1739. o.] 54. pontját és a T-112/06. sz., Inter-Ikea kontra OHIM – Waibel [idea] ügyben 2008. január 16-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 54. pontját).
- 80 Meg kell azonban jegyezni, hogy ez a fenti ítéletekben szereplő megjelölések különleges értékelése keretében tett megállapítás nem felel meg a jelen esetben alkalmazható általános szabály kimondásának.
- 81 Ezen túlmenően a Törvényszék a rövid szóbeli megjelölések értékelése során azt is kimondta, hogy négy betűből három azonossága azzal jár, hogy az egy betűből eredő eltérés csekély jelentőségű vizuális különbségnek minősül (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-13/05. sz., Castell del Remei kontra OHIM – Bodegas Roda [ODA] ügyben 2006. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-85. o.] 52. pontját), és hogy az egyetlen betűvel eltérő szóbeli megjelölések mind vizuális, mind hangzásbeli szempontból erősen hasonlóknak tekinthetők (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-353/02. sz., Duarte y Beltrán kontra OHIM – Mirato [INTEA] ügyben 2005. április 13-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 27. és 28. pontját).
- 82 Az OHIM-nak a felperes által hivatkozott korábbi gyakorlatával kapcsolatban elegendő arra emlékeztetni, hogy a fellebbezési tanács azon határozatainak jogszerűségét, amelyek valamely megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkoznak, kizárólag az Unió bírósága által értelmezett 40/94 rendelet alapján kell értékelni, nem pedig a korábbi határozathozatali gyakorlata szerint (a Törvényszék

T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM [STREAMSERVE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 66. pontja).

- ⁸³ A fogalmi összehasonlítást illetően meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács joggal jegyezhetette meg, hogy a spanyolul beszélő átlagos fogyasztó nem feltétlenül tulajdonít jelentéstartalmat az „often” (gyakran) angol kifejezésnek, e szó nem létezik a spanyol nyelvben (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-36/07. sz., Zipcar kontra OHIM – Canary Islands Car [ZIPCAR] ügyben 2008. június 25-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 45. pontját). Amint ugyanis az OHIM megjegyzi, az átlagfogyasztók esetén nem lehet általánosságban feltételezni valamely idegen nyelv ismeretét. Az OLTEN megjelöléssel kapcsolatban a felperes maga is elismeri, hogy az legfeljebb az órágazat szakemberei által ismert svájci helysége utal.
- ⁸⁴ A felperes a spanyol bíróságok azon ítélkezési gyakorlatára hivatkozik állításának alátámasztása érdekében, miszerint az átlagos spanyol vásárlóközönség rendelkezik bizonyos angol nyelvismerettel. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi védjegyszabályozás autonóm rendszer, amelynek alkalmazása független a nemzeti rendszerektől (a Törvényszék T-32/00. sz., Messe München kontra OHIM [electronica] ügyben 2000. december 5-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3829. o.] 47. pontja).
- ⁸⁵ A jelen esetben továbbá a felperes egyetlen, a hivatkozott nemzeti ítélkezési gyakorlatra alapított ténybeli vagy jogi megfontolásra sem hivatkozik, amely hasznos iránymutatásokat adhatna a jelen ügy megoldásához (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-40/03. sz., Murúa Entrena kontra OHIM – Bodegas Murúa [Julián Murúa Entrena] ügyben 2005. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2831. o.] 69. pontját). Pusztán az a megfontolás ugyanis, hogy bizonyos angol szavak – mint például a „master”, az „easy” és a „food” – ismertek a spanyol fogyasztó előtt, feltételezve akár, hogy ez a megfontolás a szóban forgó nemzeti ítélkezési gyakorlatból következik, nem teszi lehetővé ugyanezen következtetés levonását az „often” szó tekintetében.

- 86 A fellebbezési tanács tehát nem követett el hibát, amikor megállapította, hogy a szóban forgó megjelölések a spanyol vásárlóközönség számára nem tartalmaznak olyan jellegű, releváns fogalmi eltérést, amely vizuális szinten és a hangzás szintjén kiegyenlítené a hasonlóságot.
- 87 A szóban forgó árukat illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a hasonlóságuk értékelésénél figyelembe kell venni az áruk kapcsolatát jellemző összes releváns tényezőt. E tényezők magukban foglalják különösen az áruk természetét, rendeltetését, használatát, valamint versengő vagy egymást kiegészítő voltukat. Olyan egyéb tényezőket is figyelembe lehet venni, mint például az érintett termékek forgalmazási csatornái (lásd a Törvényszék T-443/05. sz., El Corte Inglés kontra OHIM – Bolaños Sabri [PiraÑAM diseño original Juan Bolaños] ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-2579. o.] 37. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 88 A jelen esetben – amint a megtámadott határozat 26. és 30. pontjából kiderül – a fellebbezési tanács megerősítette és átvette az áruknak a felszólalási osztály által végzett összehasonlítását. Következésképpen ezen összehasonlításnak a megtámadott határozat 9. pontjában megismételt indokai a határozat szerves részét képezik.
- 89 Ezen indokokból kiderül, hogy az OLTEN korábbi védjegy által érintett árukat, nevezetesen az „órákat” elsőként a védjegybejelentésben foglalt „órákkal és más időmérő eszközökkel” azonos áruknak, másodsorban az „ékszerekkel” azonos vagy legalábbis nagyon hasonló áruknak, harmadsorban a „[nemesfémekből és ötvözetekből készült] vagy ezekkel bevont termékekkel, amelyek nem tartoznak más osztályokba”, „nagyon hasonlóknak”, negyedsorban a „dísztükkkel; [a] nyakkendőtükkkel; [a] kulcskarikákkal és a hozzájuk tartozó díszekkel; [a] medálokkal; [a] nemesfémekből készült] jelvényekkel; [a nemesfémekből készült] cipődíszekkel és kalapdíszekkel; [valamint a] mandzsettagombokkal” átlagosan hasonlóknak tekintette.

- 90 A felperes ezzel kapcsolatban először is nem vitatja az „órák” és az „órák és más időmérő eszközök” azonosságát.
- 91 Másodsorban a felperes az ékszereket illetően nem vitatja a fellebbezési tanács által jóváhagyott elemzést, miszerint az „órák” csoportja magában foglal ékszernek tekinthető tárgyakat. Márpedig ezen elemzésre tekintettel ezeket az árukat helyesen minősítették azonos vagy nagyon hasonló áruknak.
- 92 Harmadsorban azon „[nemesfémekből és ötvözetekből készült] vagy ezekkel bevont termékeket” illetően, „amelyek nem tartoznak más osztályokba”, emlékeztetni kell arra, hogy amint az OHIM két fórumának elemzéséből – amelyet a felperes sem vitat – kiderül, ez a széles csoport magában foglal az órákhoz képest olyan funkcionális szempontból kiegészítő árukat, mint az óraszíjak és az óraláncok. Mivel ez a csoport általános kifejezésekkel van meghatározva, helyes tehát, hogy az ide tartozó árukat az órákhoz hasonló termékeknek tekintették.
- 93 Így a felperes állításával ellentétben az ebbe a csoportba tartozó áruknak az órákkal való hasonlósága nem pusztán abból a tényből ered, hogy ugyanabból az alapanyagból, nevezetesen nemesféméből és azok ötvözetéből készülnek, hanem abból is, hogy a használatukat tekintve kiegészítő jellegűek.
- 94 Negyedsorban a „dísztüket; [a] nyakkendőtüket; [a] kulcskarikákat és a hozzájuk tartozó díszeket; [a] medálokat; [a] nemesféméből készült] jelvényeket; [a nemesféméből készült] cipődíszeket és kalapdíszeket, [valamint a] mandzsettagombokat” illetően meg kell jegyezni, hogy esztétikai vagy díszítő funkcióval rendelkező, gyakran ne-

mesféméből készített kellékekről van szó, amely bizonyos mértékben az órák egyik funkciójának is tekinthető. Ezért nem tekinthető úgy, hogy kiegészítő jellegű tárgyakról van szó.

- 95 A felszólalási osztály szerint – amelynek az elemzését a fellebbezési tanács jóváhagyta és a felperes sem vitatta – továbbá a bejelentett védjegyben szereplő ezen árukat gyakran ugyanazokban az üzletekben, vagy ugyanazon szaküzlethálózatokban árúsítják, mint az órákat.
- 96 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az a körülmény, hogy az összehasonlított árukat gyakran ugyanazokon az értékesítési pontokon árúsítják, olyan jellegű, amely megkönnyíti az érintett fogyasztó által a közöttük fennálló szoros kapcsolat észlelését, és azt a benyomást erősíti, hogy azok előállításáért ugyanazon vállalkozás felel (a fent hivatkozott PiraÑAM diseño original Juan Bolaños ügyben hozott ítélet 50. pontja).
- 97 A „dísztükk; [a] nyakkendőtükk; [a] kulcskarikák és a hozzájuk tartozó díszek; [a] medállok; [a] nemesféméből készült] jelvények; [a nemesféméből készült] cipődíszek és kalapdíszek, [valamint a] mandzsettagombok” helyesen tekinthetők úgy, hogy hasonlókk az órákhoz, figyelembe véve egyrészt azt, hogy gyakran ugyanabból az alapanyagból készítik őket, és hasonló esztétikai funkciót töltenek be, másrészt azt, hogy a forgalmazási csatornáikk azonosakk.
- 98 Ezzel összefüggésben nem releváns a felperes által más, a jelen ügyben nem szereplő kellékekre – nevezetesen a szemüvegekre és a ruhák bizonyos csoportjaira – vonatkozóan felhozott analógia.

- 99 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy téves a felszólalási osztálynak a megtámadott határozatban jóváhagyott és megismételt azon következtetése, miszerint a szóban forgó áruk azonosak vagy hasonlóak.
- 100 Az összetéveszthetőség átfogó értékelését illetően a felperes lényegében vitatja, hogy a fellebbezési tanács nem „mérésélte és árnyalta” az értékelését a szóban forgó áruk közötti hasonlóság nagyobb vagy kisebb mértéke, valamint az érintett fogyasztók figyelmének magas szintje alapján.
- 101 Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat 30. pontja értelmében a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy fennállhat az összetévesztés veszélye „a [felszólalási osztály] határozatában megállapított kifejezések között”. A fenti határozatnak a megtámadott határozat 9. pontjában átvett indokolásából kiderül, hogy az OHIM az összetéveszthetőség átfogó értékelését folytatta le a szóban forgó áruk különböző csoportjai vonatkozásában, lényegében arra a következtetésre jutva, hogy a tényezők kölcsönös függőségének elve értelmében az összetévesztés veszélyének fennállta csak az átlagos mértékű hasonlóságot mutató áruk esetében állapítható meg.
- 102 A felperesnek tehát nem megalapozott a szóban forgó árucsoportok közötti különbségek figyelembevételének hiányára alapított érve.
- 103 A felperes állításával ellentétben továbbá, a megtámadott határozat 25. pontjából kiderül, hogy a fellebbezési tanács – lényegében jóváhagyva az összetéveszthetőség felszólalási osztály általi értékelését – azt a tényt is figyelembe vette, hogy a szóban

forgó áruk megvásárlása során az érintett fogyasztó a figyelem magasabb szintjéről tesz tanúbizonyságot, mint a mindennapi fogyasztási cikkek esetén.

- 104 Mindezen megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a fellebbezési tanács egyrészt az érintett megjelölések közötti hasonlóságra, másrészt a szóban forgó áruk azonosságára és hasonlóságára tekintettel tévesen állapította meg, hogy fennáll annak a veszélye, hogy az érintett spanyol vásárlóközönség – noha a figyelem átlagos mértékénél nagyobb figyelemről tesz tanúbizonyságot – azt hiheti, hogy a termékek ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.
- 105 Következésképpen a jelen jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani, ennél fogva a kereset egészét is el kell utasítani.

A költségekről

- 106 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 107 Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet elutasítja.**
- 2) Az Industria de Diseño Textil (Inditex), SA-t kötelezi a költségek viselésére.**

Meij

Vadapalas

Truchot

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. szeptember 13-i nyilvános ülésen.

Aláírások